

การศึกษา

เครื่องแต่งกายของชาวมาเลเซีย
ตอนที่ ๑

Pakaian Tradisional Melayu
ปาไก ยัน ตรา ดี เซีย นัต เมอ ลายู หมายถึง
เครื่องแต่งกายประจำชาติของชาวมลายูได้แก่
bajukurung บาจู กู รุง **bajukebaya**
บาจู เกอ บา ยา และ **bajuMelayu** บาจู เมอ
ลา ยู
bajukurung บาจู กู รุง หมายถึง เสื้อ

คอกลมแขนยาวที่มีลักษณะตัวเสื้อหลวมมัก
ผ่าส่วนคอเสื้อด้านหน้าให้ถลึงลงมาพอประมาณ
เพื่อให้สวมสะดวกสำหรับผู้หญิงตัวเสื้อยาวคลุม
เลยได้เข้าใส่กับโสร่งหรือกระโปรงยาวปิดข้อเท้า
สำหรับผู้ชายจะเป็นเสื้อตัวสั้นใส่กับโสร่ง
หรือกางเกง ในเวลาต่อมามีการพัฒนาเรียก
ว่าbajuMelayu บาจู เมอ ลายู ซึ่งเป็นเครื่อง
แต่งกายแบบแผนของชาวมลายูในมาเลเซีย
บรูไนดารุสซาลาม สิงคโปร์ อินโดนีเซียและชาว
ไทยเชื้อสายมลายูทางตอนใต้ของไทย ปัจจุบัน
bajukurung บาจู กู รุง ใช้เรียกเฉพาะเครื่อง
แต่งกายของผู้หญิงเท่านั้น

bajukurung บาจู กู รุง มีลักษณะที่
เป็นแบบแผนอย่างเดียวกันแต่จะมีรายละเอียด
แตกต่างกันไปตามท้องถิ่นบ้างเช่น bajukurung
Teluk Belanga บาจู กู รุง เตอ ลุก์ เบอ ลางา
หรือมีอีกชื่อหนึ่งว่า bajukurung Johor บาจู
กู รุง โจ โฮร์ ตัวเสื้อมีลักษณะมาตรฐานดังที่ได้
กล่าวไว้ในเบื้องต้นสำหรับโสร่งหรือกระโปรงให้
รวบป่ายไว้ด้านซ้าย

bajukurung Cekak Musang, บาจู กู
รุง เจอ กะกั มู ซัง คล้ายกับ bajukurung
Teluk Belanga บาจู กู รุง เตอ ลุก์ เบอ ลางา
เพียงแต่เสื้อเป็นคอตั้งกว้างประมาณ ๑ นิ้ว เสื้อ

ผ่าหน้าตลอดมีกระดุมคล้องหรือทำห่วงเกี่ยวซึ่ง
สันนิษฐานว่าได้รับอิทธิพลมาจากอินเดียหรือจีน
bajukurung Kedah บาจู กู รุง เกอ
ดะฮ์ มีตัวเสื้อหลวมสั้นปิดตะโพกใส่กับโสร่ง
หรือกระโปรงยาวที่พับป่ายไปทางด้านซ้ายหรือ
ขวาก็ได้สันนิษฐานว่าได้รับอิทธิพลมาจากทาง
ใต้ของไทยเครื่องแต่งกายชุดนี้เป็นชุดที่ใช้ใน
ชีวิตประจำวัน

เครื่องแต่งกายของชาวมาเลเซียยังมีต่อ
กราวหน้า.

สุมาลี นิรมานภาพ เขียน
ชลธิชา สุนทรุ สรุ